

Més enllà de l'hagiografia

La futura reina d'Espanya va fer una curta carrera periodística, exagerada enormement pels mitjans de comunicació, que va finalitzar amb algunes responsabilitats polèmiques, com ara l'activa participació en la cobertura de TVE de l'enfonsament del Prestige o l'ascensió a la presentació del principal informatiu, al costat d'Alfredo Urdaci, quan la credibilitat de la cadena ja havia caigut en picat.

Era dissabte 1 de novembre del 2003. Els rumors sobre la relació del príncep i una presentadora de televisió corrien a una velocitat tan gran pels cenacles periodístics madrilenys que la Casa Reial espanyola es va veure obligada a anunciar de manera precipitada el compromís de matrimoni de la parella.

Aquell mateix cap de setmana els mitjans de comunicació començaven a destapar alguns aspectes de la vida de Letizia Ortiz poc recomanables per a l'estabilitat de la institució monàrquica. La família reial, davant aquest desbordament informatiu, va haver de fer-se càrrec personalment de les gestions amb els directors i els empresaris de premsa per aconseguir que canviara el rumb dels esdeveniments. Un treball intens de reunions i trucades telefòniques van aconseguir l'objectiu, i el dilluns 3 començava a canviar el to de les informacions periodístiques. S'encetava així el procés de construcció accelerada de l'hagiografia de la futura reina d'Espanya. S'havia d'inflar tant com fóra possible el currículum professional d'aquesta jove periodista i les seues virtuts personals.

D'aquesta manera, per exemple, es magnificaven les seues primeres pràctiques periodístiques quan estudiava Ciències de la Informació a la Universitat Complutense de Madrid. L'any 1992 feia una rutinària faena de becària d'estiu en el diari asturià *La Nueva España*, que era glossada com la impetuosa entrada en la professió d'una dona que sorprenia tothom amb la seua professionalitat, seguretat, intel·ligència i capacitat de treball.

La carrera professional de Letizia Ortiz havia estat molt curta per la seua edat i calia ressaltar tots els seus passos tant

com fóra possible. Les seues breus incursions periodístiques següents també eren comparades amb l'arribada d'un huracà periodístic. Primer, quan mitjançant una beca va editar faxos d'Internacional a *Efe*. Després, quan a Mèxic, l'any 1996, va col·laborar amb un modest diari, *Siglo XXI*.

En tornar d'aquest país llatinoamericà, començà la seua carrera com a presentadora de televisió. Primer, amb un breu pas pel canal econòmic televisiu *Bloomberg*, i després, en els inicis de la cadena de notícies CNN Plus. Letizia Ortiz va ser contractada per ser una de les cares d'aquesta nova emissora, però els responsables de CNN Plus van realitzar una aposta més forta per altres presentadores, fet que ha estat amagat en la munió d'hagiografies publicades en els darrers mesos, i la van marginar al treball de matinada. Ortiz va haver d'acostumar-se a un horari intempestiu. S'havia d'aixecar a les 3 h per entrar a treballar a les 5 h, una franja horària de mínima audiència que estava lluny de les seues aspiracions. És per aquesta raó que, poc temps després, la futura reina començava a enviar cintes a altres emissores per canviar d'empresa. L'any 2000 acceptà d'anar a treballar a Televisió Espanyola sense saber quina seria la seua destinació. En la cadena pública estatal, però, la seua ascensió sí que seria fulgurant. En un primer moment va treballar al Canal 24 Horas, però poc després ja feia una substitució estiuenca com a presentadora de l'històric programa *Informe semanal* que li va servir per a escalar posicions dins de l'emissora. Letizia Ortiz va esdevenir una de les reporteresses estrella de TVE quan l'ens públic s'endinsava en la deriva informativa que el va conduir a convertir-se en el referent de

Dalt, imatge de Letizia Ortiz durant els dies que va estar com a enviada especial a l'Iraq. Al costat d'aquestes ratlles, presentant el 'Telediario', l'últim treball que va realitzar a Televisió Espanyola.

la manipulació informativa arreu d'Europa. Ortiz faria d'enviada especial en el primer aniversari de l'atemptat de les Torres Bessones o en la guerra de l'Iraq, país al qual va acudir en un viatge que organitzava el Ministeri de Defensa per ressaltar la "tasca humanitària" de les tropes espanyoles destinades a aquest país.

El seu treball periodístic més polèmic, tanmateix, el va exercir amb la cobertura informativa de l'enfonsament del

Prestige. Ortiz, que era enviada especial de TVE a la zona de la catàstrofe, va ser una de les cares del controvertit treball de l'emissora pública estatal, que va provocar creixents mostres d'indignació a Galícia. "A la televisió, deien que no hi havia *chapapote* i no informaven de les manifestacions. Hi va haver protestes del comitè d'empresa del centre territorial de Televisió Espanyola, i a les manifestacions es repetien crits contra les teles. Encara avui, hi ha pintades per

tot Galícia contra TVE", rememora Alfonso Eiré, director del setmanari gal·lec *A nosa terra*. Letizia Ortiz va començar entrevistant voluntaris a les platges, però al final no podia preguntar a la gent perquè quan apareixia una càmera de Televisió Espanyola les protestes creixien imparablement. "Alfredo Urdaci va acabar fent informatius des d'un vaixell de guerra", explica Eiré.

El gran salt de Letizia Ortiz va arribar a l'inici de la tardor de l'any passat, quan va començar a presentar el *Telediario 2*, el de més audiència de l'emissora, al costat del personatge més injuriat del periodisme estatal, Alfredo Urdaci, amb qui no mantenia unes relacions gaire fluïdes.

Les fonts consultades per aquest setmanari presenten Letizia Ortiz com una professional molt treballadora que s'enfrontava amb qui fóra per la perfecció tècnica del seu treball, però que, en canvi, s'adaptava perfectament a les directrius polítiques de l'emissora.

Miquel Calvet